№ 15. Warszawa, dnia 15 września 1922 r. Rok III.

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA WARSZAWSKIEGO.

Cena numeru pojedyńczego 390 mk.; Adres Redakcji i Administracji: Urząd Wojewódzki Warszawski, ul. Bielańska 9. Telefon Administracji: 243-35.

BONI CIVIS EST LEGES NOSSE IISQUE OBTEMPERARE.

III.

182.

ROZPORZĄDZENIE

Wojewody Warszawskiego w sprawie ustanowienia cen drzewa budulcowego zajętego w lasach prywatnych na cele budowy.

W wykonaniu Rozporządzenia Ministra Robót Publicznych z dnia 2 stycznia r. b., wydanego w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Dóbr Państwowych i Ministrem Skarbu w przedmiocie ustanowienia cen drzewa budulcowego zajętego w lasach prywatnych na cele odbudowy (Dz. Ust. Nr. 10, poz. 83) i po wysłuchaniu w myśl art. 1 powołanego rozporządzenia opinji Komisji w składzie przez art. 2 tegoż rozporządzenia przewidzianym, ustanawiam na czas od 1-go do 31-go sierpnia r. b. następujące ceny w markach za jeden metr sześcienny na pniu drewna budulcowego sosnowego, (bez kosztów robocizny):

Klasa grubości w g średnicy w połowie długości	Sosna		UWAGI
	I kl. miejsc.	II kl. miejsc.	
31 cm. średnicy i wyżej	11.300	10.000	Mierzy się drzewo w sposób następujący: średnica mierzona w środku kloca (bez kory); jeżeli zaś drzewo owalne dwa razy mierzone na krzyż w pełnych centymetrach.
21 cm. do 30 cm.	9.000	8.000	
20 cm. i niżej	6.800	6.000	

Przy odległości lasu od stacji kolejowej, kolejki dojazdowej lub rzeki spławnej powyżej 10-ciu kilometrów należy stosować zniżkę w wysokości 10% od powyższych cen.

Powiaty w/g klas wartości grupują się w sposób następujący:

Klasa I: powiaty: Błoński, Ciechanowski, Gostyniński, Grójecki, Kutnowski, Łowicki, Mińsko - Mazowiecki, Nieszawski, Płoński, Płocki, Warszawski, Włocławski, Skierniewicki, Sochaczewski i Rawski.

Klasa II: powiaty: Lipnowski, Makowski, Mławski, Pułtuski, Przasnyski, Radzymiński, Rypiński i Sierpski.

Warszawa, dnia 9 września 1922 r.

Wojewoda:

(—) Sołtan.

IV.

183.

Okólnik do wszystkich PP. Starostów Województwa Warszawskiego w sprawie przechowywania rzeczy znalezionych.

Poniższy odpis pisma Prokuratorji Generalnej z dnia 19 maja r. b. za L. 6660/86/22/I skierowany do Ministerstwa Spraw Wewnętrznych udzielam do wiadomości.

Z opinji powyższej wynika, że do czasu wydania w tej mierze specjalnej instrukcji w wypadkach, gdy nie udało się odnaleźć właściciela przedmiotów znalezionych przez organa policji przedmioty te można sprzedać przez publiczną licytację, a osiągniętą

ze sprzedaży sumę wnieść do depozytu Kasy Skarbowej ze wskazaniem pochodzenia tej sumy.

Opracowanie specjalnej w tej mierze instrukcji jest w toku.

Warszawa, dn. 28. VIII. 1922. Nr. AD. 650.5 I I.

Za Wojewodę:

(—) *Manteuffel.*

PROKURATORJA GENERALNA RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

L. 6660/866/22. I.

W sprawie postępowania za znalezionemi przedmiotami ruchomemi poruszonej w piśmie Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 11 kwietnia i z dn. 15 maja r. b N. A. O. 44 Prokuratorja Generalna udziela następującej opinji prawnej:

Do znalezionych przez prywatne osoby lub policję rzeczy ruchomych nie mogą być stosowane przepisy art. 539 K. Cyw., który orzeka, że wszelki majątek wakujący i nie mający właściciela stanowi własność publiczną, „artykuł ten łączy się z art. 713, który orzeka, że „majątek nie mający właściciela, należy do Państwa", a zatem oba artykuły mówią o rzeczach, co do których jest zgóry wiadomem, iż nie mają one właściciela.

Natomiast rzeczy, znalezione bądź przez osoby prywatne, bądź przez władze policyjne, zgóry każą domniemywać się, że ich właściciel istnieje, lecz w danej chwili nie jest znany i winien być odszukany.

Dlatego też artykuł 539 Kod. Kar. w celu odszukania właściciela wkłada na znalazców obowiązek zawiadamiania władz policyjnych w określonym terminie o znalezieniu rzeczy pod sankcją karną i obowiązkiem policji jest pociąganie do odpowiedzialności osób, o których się dowie, że o znalezionych przedmiotach cudzych władzom policyjnym nie zameldowały.

W razie zameldowania przez osobę prywatną o znalezieniu rzeczy policja może tę rzecz od niej przyjąć, względnie zostawić jej na przechowanie do czasu odszukania właściciela.

W wypadkach gdy znalazca z rzeczy znalezionej korzysta nie meldując policji, i wskutek tego uchodzi za jej właściciela pozostaje on, acz bezpodstawnie pod ochroną art. 2279 Kod. Cyw., według którego „posiadanie ruchomości staje za tytuł". Jednakże właściciel legalny w ciągu lat trzech może dochodzić swej własności w drodze akcji cywilnej, chociażby znalazca działał w dobrej wierze i sprzedał ją komu innemu, o ile właściciel odbiera swoją rzecz od znalazcy winien zwrócić mu koszty ewentualnie wypłacić znaleźne.

W praktyce wiele takich wypadków znalezienia rzeczy zwłaszcza mniejszej wartości lub drobnych, co do wymiaru choćby cennych usuwa się z pod obserwacji władz, niemniej obowiązkiem organów bezpieczeństwa publicznego jest wykrywanie tych faktów i stosowanie art. 539 K. K.

Co się tyczy b. zaborów austrjackiego i pruskiego to tam prawo cywilne dokładnie określa warunki i terminy nabywania rzeczy ruchomych przez znalazców na własność (kod. austr. § 385 i nast. kod. niem. §967 i nast.), wkładając na nich obowiązek meldowania policji o rzeczach znalezionych i przepisując tryb ogłaszania o znalezionych rzeczach. W szczególności kodeks austrjacki przepisuje, że znalazca po roku może objąć rzecz w swe użytkowanie, a następnie po trzech względnie po sześciu latach wykonywać prawo własności, o ile właściciel nie zgłosił się przedtem.

O ile zatem rzeczy znalezione znajdują się u osoby prywatnej, kodeksy cywilne wszystkich dzielnic przewidują warunki, w których te rzeczy mają być zwrócone właścicielowi, lub mogą przejść na jego własność, wskutek przedawnienia.

Natomiast o ile rzeczy znajdują się w posiadaniu policji, a właściciel mimo wezwań nie został odszukany, natenczas zachodzi potrzeba wyjaśnienia, jak mają władze policyjne z temi rzeczami postąpić. Według art. 717 Kod. Cyw. w Kr. Pol. do rzeczy zgubionych, których właściciel się nie zgłasza, stosują się „Ustawy specjalne".

W specjalnem położeniu znajduje się władza policyjna, czyli Państwo, które posiada rzecz, znalezioną przez policję przy czynnościach urzędowych (o ile policjant znalazł ją poza służbą, jest on prywatnym znalazcą). Jako organ władzy publicznej, policja nie może korzystać z praw znalazcy prywatnego, lecz może postąpić z temi rzeczami według specjalnych instrukcji.

W praktyce policja zazwyczaj ogłasza o znalezionych rzeczach i po pewnym oznaczonym terminie rzeczy te sprzedaje z publicznej licytacji (łatwo psujące się rzeczy sprzedaje natychmiast) i osiągnięte sumy składa jako depozyt do kasy skarbowej, względnie (w Galicji) do kasy sądu. Depozyty takie, o ile właściciele rzeczy nie zgłoszą się, przechodziłyby na własność Państwa po ogólnem ustawowem przedawnieniu (w b. Królestwie Galicji i b. zaborze pruskim po 30 latach, w b. Cesarstwie ros. po 10 latach).

Ponieważ w b. zaborach austrjackim i pruskim postępowanie z rzeczami znalezionemi opiera się już na określonych w praktyce zasadach, byłoby wskazanem dla b. zaboru rosyjskiego wydać specjalne instrukcje, uzgodnione z praktyką dwu innych dzielnic.

Za Prezesa Prokuratorji Generalnej:
(podpis)
Kierownik Wydziału.

184.

Okólnik (Nr. 128) Ministerstwa Spraw Wewnętrznych do PP. Wojewodów, Delegata Rządu w Wilnie i Komisarza Rządu na m. st. Warszawę w sprawie obywatelstwa w Ziemi Wileńskiej.

W związku z rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 7 sierpnia 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 63, poz. 565), zawierającem przepisy przechodnie w przedmiocie obywatelstwa na Ziemi Wileńskiej, komunikuję Panom, że na obszarze powiatów: wileńskiego, oszmiańskiego, święciańskiego i trockiego obowiązywał od dnia 15 stycznia 1921 r., w sprawie przynależności państwowej do tego obszaru dekret Naczelnego Dowódcy Litwy Środkowej z dnia 7 stycznia 1921 r. (Dziennik Urzędowy Tymczasowej Komisji Rządzącej Nr. 4 z r. 1921), który brzmi, jak następuje.

Art. 1.

Za obywateli Litwy Środkowej uznaje się.

1) osoby wpisane do wykazów lub ksiąg miejscowej ludności gminnych, miejskich lub b. stano-

wych na terytorium obecnie stanowiącem Litwę Środkową, jak również i dzieci tych osób,

2) osoby, urodzone na terytorjum Litwy Środkowej, lub posiadające na tymże terytorjum nieruchomość, o ile zamieszkały w Kraju przed 1-ym stycznia 1919 roku,

3) osoby, które przed 1-ym sierpnia 1914 r. mieszkały na terytorjum Litwy Środkowej nie mniej, niż 5 lat,

4) osoby, które mieszkały na terytorjum Litwy Środkowej od 1-go stycznia 1918 r. i mają tutaj stałe miejsce zamieszkania,

5) osoby, pracujące w instytucjach państwowych lub samorządowych.

Art. 2.

Prawo obywatelstwa osób, wskazanych w artykule 1-ym, rozciąga się również na ich żony i dzieci do lat 18-tu.

Art. 3.

Osoby, wymienione w p. 3-im art. 1-go nie będą uznane za obywateli Litwy Środkowej, o ile ich podstawowym zajeciem w kraju była służba państwowa rosyjska.

Art. 4.

Osoby, zamieszkałe na terytorjum Litwy Środkowej i nie odpowiadające warunkom, wymienionym w art. 1, o ile one mieszkały w Kraju w ciągu 3-ch lat i nie były karane z mocy wyroków sądowych za przestępstwa, za które przepisane są kary nie niższe niż więzienie, mogą być uznane za obywateli Litwy Środkowej, na mocy zezwolenia Departamentu Spraw Wewnętrznych.

Art. 5.

Osoby, pragnące porzucić obywatelstwo Litwy Środkowej, winny uzyskać zezwolenie Departamentu Spraw Wewnętrznych.

Warszawa, dn. 25 sierpnia 1922 r.
Nr. AE 10704/22.

Minister:
(—) *Ant. Kamieński* w. r.

185.

Okólnik (Nr. 38) do wszystkich pp. Przewodniczących Wydziałów Powiatowych w sprawie powiatowej składki gruntowej.

Podając poniższe do wiadomości, zalecam P.P. Przewodniczącym, aby podatki od rolników zasadniczo ściągane były w 2-ch okresach: do 1 kwietnia i po 1-ym października danego roku.

Warszawa, dn. 4 września 1922 r.
Nr. SM 239/3/IV.

Wojewoda:
(—) *Sołtan.*

MINISTERSTWO
SPRAW WEWNĘTRZNYCH

Warszawa
d. 12 sierpnia 1922 r.
Nr. SZ.—3206

Okólnik Nr. 126.

Dochody powiatowych związków komunalnych, choć do pewnego stopnia powiększone przez nadanie tym związkom nowych uprawnień podatkowych na rok budżetowy 1922 (patrz okólnik M. S. W. z dnia 19/I 1922 r. Nr. SZ. 114), są jednak w większości wypadków w dalszym ciągu niewystarczające wobec zadań, jakie na samorządzie powiatowym spoczywają w dziedzinie komunikacji, zdrowotności, szkolnictwa i t. d., nadto związki komunalne zmuszone będą powiększyć preliminowane w budżetach na 1922 r. w myśl wspomnianego wyżej okólnika Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 19/I r. b. sumy, wyrażające udział w kosztach utrzymania policji (patrz pismo okólne M. S. Wewn. z dn. 9/VI r. b. L. SZ. 2217).

Uwzględniając powyższe okoliczności, Ministerstwo Spraw Wewnętrznych, w porozumieniu z Ministerstwem Skarbu, niniejszem wyraża zgodę na pobór składki gruntowej do wysokości 600 Mk. z morga ziemi I klasy.

Normy składki z innych klas przy zachowaniu przybliżonego stosunku do norm państwowego podatku gruntowego winnyby wynosić:

ziemi dworskiej:		z ziemi włościańskiej:	
II klasa	mk. 250	II klasa	mk. 250
III „	„ 800	III „	„ 350
IV „	„ 350	IV „	„ 75
V „	„ 75		

Zaznacza się, że na pobór tak znacznie podwyższonej składki gruntowej Ministerstwo Spraw Wewnętrznych zezwalać będzie tym tylko powiatom, które wykażą konieczność tego na podstawie preliminarza budżetowego na rok 1922.

Jednocześnie Ministerstwo Spraw Wewnętrznych, po wysłuchaniu opinji kół rolniczych, zwraca uwagę Pana Wojewody na różnorodność terminów poboru podatków komunalnych, co wobec znacznej ilości tych podatków stawia często płatników w bardzo kłopotliwem położeniu. Praktyka taka jest z wielu względów niewskazana.

Pan Wojewoda zechce zatem zalecić Przewodniczacym Wydziałów Powiatowych, aby podatki od rolników zasadniczo ściągane były w 2-ch okresach: do 1 kwietnia i po 1 października danego roku.

Minister:
(—) *Antoni Kamieński* w. r.

186.

Okólnik Ministra Spraw Wewnętrznych w sprawie zastosowania art. 157 i 158 Ust. Ogóln. dróg żelaznych w Województwach w Kongresówce.

Ministerstwo Kolei Żelaznych powiadomiło Ministerstwo Spraw Wewnętrznych, iż władze Wojewódzkie w razie wypadków z pociągami i podczas zasp śnieżnych odmawiają swej pomocy dostarczania z okolicznych wsi robotników.

Mając na uwadze, że odmowa takiej pomocy jest sprzeczną z wymogami art. art. 157 i 158 Ogólnej Ustawy Rosyjsk. Dr. Żelaz. (T. XII Zb. Pr. część I, wyd. 1906 r.), która obecnie ma zastosowanie w b. zaborze rosyjskim, że w myśl powyższych artykułów władza polityczna obowiązana jest w razie zdarzenia się jakiegoś wypadku z pociągiem lub w razie zasp śnieżnych, na wezwanie odnośnej władzy kolejowej, wydać niezwłoczne zarządzenie, celem zwołania potrzebnych do przywrócenia ruchu pociągów robotników, z zastosowaniem do wynagrodzenia ich art. 158 powołanej wyżej ustawy, Ministerstwo Spraw Wewnętrznych niniejszem poleca Panu Wojewodzie ścisłe przestrzeganie w wypadkach zatrzymania pociągów skutkiem wykolejenia się lub innego nieszczęścia oraz zasp śnieżnych artykułów 157 i 158 Ogól. Ust. Rosyjsk. Dr. Żelaznych.

Treść artyk. 157 i 158 w tłomaczeniu załacza się.

Warszawa, dn. 18 sierpnia 1922 r.

Nr. AO 2469

Za Ministra:
(podpis nieczytelny)
Za Dyrektora Departamentu.

Tom XII część I Zb. Pr. Ogólna Ustawa Rosyjskich Dróg Żelaznych, wydana w 1906 r.

Art. 157. Jeżeli z pociągiem w drodze zdarzy się wypadek, lub jeżeli pociąg skutkiem zasp śnieżnych będzie w drodze zatrzymany i jeżeli będące w rozporządzeniu administracji kolejowej środki okażą się niedostateczne dla wypełnienia robót, związanych z uruchomieniem pociągu, a powiększyc te środki drogą najmu robotników będzie niemożebne, to w wypadkach powiadomienia o tem przez zarząd kolei (danej linji kolejowej) żandarmerji kolejowej tej ostatniej, po porozumieniu się z ogólną policją państwową, przysługuje prawo, celem przywrócenia komunikacji, poprawy toru oraz przetransportowania dotkniętych wypadkiem pasażerów, zawezwać robotników — mężczyzn z bliżej położonych wsi okolicznych, zaopatrzonych w niezbędną liczbę podwód, oraz instrumentów.

Art. 158. Zawezwanym do pomocy robotnikom przysługuje prawo bezpłatnego przejazdu koleją na miejsce wypadku i napowrót i przez cały czas prowadzenia robót robotnicy otrzymują całodzienne utrzymanie od zarządu kolei i na jego rachunek. Oprócz tego robotnicy w obecności żandarmerji kolejowej, natychmiast po ukończeniu robót i w miejscu dokonania takowych, otrzymują od Zarządu drogi zapłatę za każdy dzień, spędzony poza miejscem zamieszkania. Zapłata nie może być niższa od zapłaty, ustalonej przez Gubernjalną Ziemską Radę, zatwierdzonej przez Gubernatora lub Gubernjalny Komitet do spraw gospodarki ziemskiej, a w miejscowościach, gdzie nie zostały powołane do życia Ustawa o Ziemskich instytucjach lub Ustawa o Zarządzie gospodarskiem ziemskim przez Rząd Gubernjalny do spraw włościańskich, lub przez Urząd, który zamienia powołaną instytucję.

UWAGA. Te same instytucje i w tym samym porządku regulują warunki, które winny być ściśle stosowane do zawezwanych robotników w wypadkach, przewidzianych artykułem 157.

V.

187.

RUCH SŁUŻBOWY.

I. W Urzędzie Wojewódzkim:

A. Min. Spr. Wewn. a) **mianował:** prow. urzęd. VI st. sł. Bolesława Berkana urzęd. VI st. sł., b) **awansował:** urzęd. VI st. sł. Józefa Przybyszewskiego do V st. sł., c) **zwolnił:** prow. urzęd. VII st. sł. Feliksa Rogowskiego.

B. Min. Rol. i D. P.: a) **awansował:** urzęd. VIII st. sł. Adolfą Riesslera do VII st. sł.

C. Min. Zdr. Publ.: a) **mianował:** D-ra Klemensa Łazarowicza Dyrektorem Wojewódzkiego Urzędu Zdrowia.

D. Min. Pracy i Op. Sp.: **awansował:** urzęd. VII st. sł. Ignacego Zacharjasiewicza do VI st. sł.

E. Wojewoda: a) **mianował:** prow. urzęd. VIII st sł. Wacława Dziubińskiego urzęd. VIII st. sł., prow. urzęd. IX st. sł. Jerzego Chylewskiego urzęd. VIII st. sł., Saturnina Sławińskiego prow. urzęd. XI st. sł., b) **przeniósł:** urzęd. IX st. sł. Aleksandra Cankiewicza do Starostwa Warszawskiego, c) **awansował:** urzęd. X st. sł. Włodzimierza Makarewicza do IX st. sł., prow. urzęd. XII st. sł. Irenę Izdebską do XI st. sł.

II. W Starostwach:

A. Min. Spr. Wewn.: a) **mianował:** prow. urzęd. VII st. sł. w Makowie Tadeusza Kowalskiego urzęd. VII st. sł.

B. Min. Rol. i D. P.: **zwolnił:** ref. rol. w Gostyninie Franciszka Wieczorka.

C. Wojewoda: a) **mianował:** Tomasza Paprockiego prow. urzęd. XI st. sł. w Pułtusku; Marję Fiszerównę prow. urzęd. XI st. sł. w Łowiczu; Dyonizego Chamskiego prow. urzęd. X st. sł. w P. U. P. P. w Pułtusku; Aleksandra Kłodowskiego prow. urzęd. VIII st. sł. w P. U. P. P. w Żyrardowie; dopuścił do praktyki w X st. sł. Władysława Cichockiego w Sochaczewie; b) **przeniósł:** urzęd. IX st. sł. Bolesława Trzebskiego z Grójca do Urzędu Wojewódzkiego; urzęd. VII st. sł. Witolda Żbikowskiego ze Starostwa Warszawskiego do Urzędu Wojewódzkiego; c) **awansował:** urzęd. IX st. sł. w Mińsku Mazowieckim Jana Kowacza do VIII st. sł.; d) **zwolnił:** prow. urzęd. XI st. sł. w Gostyninie Helenę Smoleńską; prow. urzęd. X st. sł. w Gostyninie Marjana Kamińskiego; prow. urzęd. XI st. sł. w Kutnie Reginę Kaczorowską, zamężną Chojnacką; prow. urzęd. X st. sł. w Radzyminie Rudolfa Fiałkowskiego; prow. urzęd. IX st. sł. w P. U. P. P. we Włocławku Józefa Jakobsohna.

VI.

188.

Obwieszczenia o zarejestrowanych stowarzyszeniach.

Na zasadzie postanowienia Wojewody Warszawskiego z dn. 7 sierpnia 1922 r. L. AD. 5806/I zostało wciągnięte do rejestru stowarzyszeń i związków sto-

warzyszenie pod nazwą: Kółko Myśliwskie w Górze Kalwarji.

Na zasadzie postanowienia Wojewody Warszawskiego z dn. 10 sierpnia 1922 r. L. AD. 5244/I zostało wciągnięte do rejestru stowarzyszeń i związków Nr. 301 stowarzyszenie pod nazwą: T-wo Straży Ogniowej Ochotniczej w Świeryżu pow. Łowickiego.

Na zasadzie postanowienia Wojewody Warszawskiego z dn. 8 sierpnia 1922 r. L. AD. 6094/I zostało wciągnięte do rejestru stowarzyszeń i związków Nr. 300 stowarzyszenie pod nazwą: T-wo Straży Ogn. Ochotn. w Krzywkach-Bratkach. pow. Mławskiego.

189.

OBWIESZCZENIE.

Podaje się do powszechnej wiadomości, że legitymacje powiatowych mężów zaufania b. Biura Propagandy Wewnętrznej przy Prezydjum Rady Ministrów, wydane na terenie Województwa Warszawskiego Wiktorowi Pawelcowi w Kutnie, Antoniemu Jarosowi w Łowiczu, Ryszardowi Wińskiemu w Ciechanowie, Januaremu Starzyńskiemu w Mławie, Zygmuntowi Szczechowiczowi w Przasnyszu, Stefanowi Pachowskiemu w Grodzisku, Ignacemu Gratkowskiemu w Rypinie, Stanisławowi Ludwińskiemu we Florencji pow. Mińsko-Mazowiecki, Edmundowi Nelowi we Włocławku, Władysławowie Turantowi w Lipnie, Stanisławowi Deptule w Kocicach, pow. Pułtuski, Edwardowi Rybickiemu w Zakroczymiu (pow. Warszawski), Janowi Adamcowi w Górze Kalwarji (pow. Grójecki) wobec zlikwidowania wyżej wymienionego biura straciły swoją ważność.

Warszawa, d. 11. 9. 1922 r. Nr. Pr. 1578 I/5.

Wojewoda:

(—) *Sołtan.*

190.

SPROSTOWANIE.

W komunikacie, zawierającym wykaz lekarzy, zamieszkałych na terenie Województwa Warszawskiego (Dz. Urzęd. Wojew. Warsz. Nr. 12, dział VI, poz. 165), wkradły się pomyłki, podlegające sprostowaniu, a mianowicie:

1) Strona 5 szpalta lewa, 10 wiersz od dołu należy czytać „VI".

2) strona 5 szpalta prawa, 23 wiersz od dołu, należy czytać „Dembicki" Józef. Piotrków Kujawski, pow. Nieszawski.

3) strona 6 szpalta prawa, 15 wiersz od dołu należy czytać „Świrski Józef Skępe".

4) strona 7 szpalta lewa, 30 wiersz od dołu. należy czytać: „Wleklińska Wanda, Tworki".

5) strona 7 szpalta lewa, 23 wiersz od dołu, należy czytać: „Żenczykowski Józef, Płock".

OGŁOSZENIA.

Komornik przy Sądzie Okręgowym w Warszawie Karol Widuliński, zamieszkały w Łowiczu przy ulicy Podrzecznej pod Nr. 52 ogłasza, że w dniu 9 października 1922 roku od godziny 10-ej rano w Łowiczu przy ul. Długiej pod Nr. 32 odbędzie się sprzedaż przez licytację ruchomości, a mianowicie: szafy i stołu należących do Icka Szlosa, ocenionych na 10.000 marek.

Wydział Hipoteczny Sądu Okręgowego w Płocku obwieszcza, że otwarte zostały postępowania spadkowe po zmarłych:

1) Emilji-Wandzie z Bigalków Lemke, współwłaścicielce dóbr Szczepanki, lit. B, powiatu Lipnowskiego;

2) Antonim Prątnickim, właścicielu parceli Nr. 7, zawierającej przestrzeni 1 dzies. 1290 sążni, pochodzącej z dóbr Puszcza lit. B, powiatu Sierpskiego;

3) Witoldzie Czapskim, wierzycielu sumy 15.000 rubli, zabezpieczonej na hipotece dóbr Złowody, powiatu Lipnowskiego w dziale IV pod Nr. 7-C i oddzielnych dóbr Kurowo, powiatu Lipnowskiego w dziale IV pod Nr 13-a;

4) Filipie Sokołowskim, właścicielu parceli Nr. 5, zawierającej przestrzeni 8 dzies. 2375 sążni, pochodzącej z dóbr Wronino-Niwa lit. C, powiatu Płońskiego;

5) Adamie Żukowskim, właścicielu dóbr ziemskich Drochowo lit. A, powiatu Płońskiego;

6) Bronisławie ze Stasiaków Jeznachowej, współwłaścicielce dóbr Raszewo lit. Ł-a, powiatu Płońskiego;

7) Józefie Brzuskim vel Brzóskim, właścicielu parceli Nr. 1, zawierającej przestrzeni 3 dzies. 617 sążni, pochodzącej z dóbr Ilinko-Gotardy lit. C, powiatu Płońskiego;

8) Józefie Wilczyńskim, właścicielu parceli Nr. 6, zawierającej przestrzeni 8 dzies. 1909 sążni, pochodzącej z dóbr ziemskich Mieszczk lit. A, powiatu Sierpskiego;

9) Aleksandrze z Okońskich Szatkowskiej, właścicielce połowy parceli Nr. 37, zawierającej przestrzeni 5 dzies. 949 sążni kwadratowych, pochodzącej z dóbr ziemskich Grąbiec-Wielki, Kęsice lit. L. i Wólka lit. A, powiatu Sierpskiego;

10) Franciszku Markowskim, właścicielu parceli Nr. 7, zawierającej przestrzeni 3 dzies. 236 sążni, pochodzącej z dóbr Grodziec lit. B, powiatu Płońskiego;

11) Ludwiku Gawliku, współwłaścicielu dwóch działek gruntu, oznaczonych na planie Nr. Nr. 12 i 13, zawierających przestrzeni: pierwsza 4 dzies. 565 sążni, a druga 4 dzies. 1170 sążni, pochodzących z dóbr Lipnik lit. A, powiatu Sierpskiego;

12) Walentym Figórskim, właścicielu trzech działek gruntu, oznaczonych na planie Nr. Nr. 23, 24 i 29, zawierających przestrzeni każda działka po 3 dzies. 2024 sążnie, pochodzących z dóbr Krolewo poduchowne, powiatu Płońskiego;

13) Stanisławie Piechnie, właścicielu parceli Nr. 6=a, zawierającej przestrzeni z dzies. 2024 sążnie, pochodzącej z dóbr Galemin lit. C, powiatu Płońskiego;

14) Mateuszu Szymańskim, właścicielu parceli Nr. 18, zawierającej przestrzeni 5 dzies. 750 sążni, pochodzącej z dóbr Wronino = Niwa lit. A., powiatu Płońskiego;

15) Antonim Stankiewiczu, właścicielu parceli Nr. 7, zawierającej przestrzeni 5 dzies. 240 sążni, pochodzącej z dóbr Szczytno = Północno = Wschodnie lit. D., powiatu Płońskiego;

16) Wojciechu Zmysłowskim, współwłaścicielu dóbr Wroninko lit. A., powiatu Płońskiego;

Termin zamknięcia tych postępowań spadkowych wyznaczony został na dzień 11 kwietnia 1923 roku w tymże wydziale hipotecznym w Płocku.

Notarjusz Hipoteczny w Płocku Z. Ślaski obwieszcza, że otwarte zostały spadki po zmarłych:

1) Stegnerskim Macieju, współwłaścicielu dóbr Zgliczyno = Witowe, pow. Mławskiego;

2) Targowskim Janie, właścicielu dóbr Brudnice, lit. C., pow. Mławskiego;

3) Kalinowskim Władysławie, właścicielu działek Nr. Nr. 8 i 9 z dóbr Kamienic = Kotowe A, powiatu Lipnowskiego;

4) Gorzechowskim Ludwiku, właścicielu dóbr Karsy, pow. Płockiego.

Termin do zamknięcia tych spadków wyznaczony został na dzień 3 stycznia 1923 roku, w kancelarji tegoż Notarjusza w Płocku.

Notarjusz Hipoteczny w Płocku Z. Ślaski obwieszcza, że otwarte zostały spadki po zmarłych:

1) Okraska Piotrze, współwłaścicielu dóbr Koski, pow. Sierpskiego;

2) Prejna Janie, właścicielu działki Nr. 1 z dóbr Września lit. D, pow. Sierpskiego;

3) Kwiatkowskim Janie, współwłaścicielu dóbr Białyszewo i Szczepanki lit. A, pow. Sierpskiego.

Termin do zamknięcia tych postępowań spadkowych został wyznaczony na dzień 1 lutego 1923 r., w kancelarji tego Notarjusza w Płocku.

Wydział Hipoteczny Sądu Okręgowego w Płocku obwieszcza, że otwarte zostały postępowania spadkowe po zmarłych:

1) Emilji Chądzyńskiej, współwłaścicielce dóbr Nowawieś lit. A, powiatu Mławskiego;

2) Jakóbie Szczypawka, współwłaścicielu parceli Nr. 3, zawierającej przestrzeni 15 dziesięcin 1640 sążni, pochodzącej z dóbr Mieszczk lit. A, powiatu Sierpskiego;

3) Władysławie Karbowskim, współwłaścicielu parceli Nr. 12, zawierającej przestrzeni 6 dziesięcin 1589 sążni, pochodzącej z dóbr Makomazy lit. A, powiatu Płockiego;

4) Józefie Owczarskim właścicielu parceli Nr. 1, zawierającej przestrzeni 7 dziesięcin 1649 sążni, pochodzącej z dóbr Makomazy lit. A, powiatu Płockiego;

5) Franciszku Obst, współwłaścicielu parceli Nr. 18, zawierającej przestrzeni 15 dziesięcin 900 sążni, pochodzącej z dóbr Kobyla = Łąka lit. A, powiatu Sierpskiego;

6) Adamie Mikołajczaku, właścicielu parceli Nr. 8, zawierającej przestrzeni 3 dziesięciny 180 sążni, pochodzącej z dób Ćwiersk lit. A, powiatu Płońskiego;

7) Franciszku Konczalskim, współwłaścicielu dóbr Wilczewko Nr. 7; powiatu Rypińskiego;

8) Wandzie = Antoninie Oppen, współwłaścicielce dóbr Niemczewo, powiatu Płockiego;

9) Krystjanie = Robercie Tober, współwłaścicielu działki gruntu, oznaczonej na planie Nr. 9, zawierającej przestrzeni 30 morgów, pochodzącej z dóbr Łąck vel Łąkie lit. C, powiatu Lipnowskiego.

Termin zamknięcia tych postępowań spadkowych, wyznaczony został na dzień 31 stycznia 1923 r. w tymże Wydziale Hipotecznym w Płocku.

Notarjusz przy Sądzie Okręgowym w Płocku Eugenjusz Płoski, obwieszcza, że otwarte zostały postępowania spadkowe po zmarłych:

1) Józefie synu Baltazara Ossowskim,

2) Władysławie synu Józefa Ossowskim,

3) Józefie synu Józefa Ossowskim, współwłaścicielach dóbr Staroguby, powiatu Mławskiego,

4) Antonim Przybojewskim, właścicielu dóbr Pączkowo i oddzielnych Chrapoń = Bojaszowo lit. B. i Mączyno = Mączki, powiatu Sierpskiego,

5) Helenie córce Józefa z Ossowskich Osipowej, wierzycielce sumy 4000 rb. na dobrach Staroguby, powiatu Mławskiego i

6) Wacławie Dziewanowskim, właścicielu nieruchomości miejskich w Płocku Nr. 320 i 320½, właścicielu dóbr Łążek Mlice Jarluty i Mlice Koziki, powiatu Płockiego, właścicielu dóbr Łążek = Mlice Jarluty i Koziki C, powiatu Płockiego oraz współwłaścicielu dóbr Maliszewo = Maliszewko A. i B., powiatu Płockiego.

Termin do zamknięcia tych postępowań spadkowych wyznaczony został na dn. 16 stycznia 1923 r.

Wzywa się przeto osoby interesowane, aby w oznaczonym terminie stawiły się w kancelarji tegoż notarjusza pod skutkami prekluzji.

Komornik przy Sądzie Okręgowym w Warszawie, Karol Widuliński, zamieszkały w Łowiczu przy ulicy Podrzecznej pod Nr. 52 ogłasza, że w dniu 29 września 1922 roku od godziny 10=ej rano w Łowiczu przy ul. Podrzecznej pod Nr. 52 odbędzie się sprzedaż przez licytację ruchomości, a mianowicie: pary koni i wozu, stanowiących dowód rzeczowy w sprawie Władysławy Słoma oceniony na 145000 mk.

Komornik przy Sądzie Okręgowym w Warszawie, Karol Widuliński, zamieszkały w Łowiczu przy ulicy Podrzecznej pod Nr. 52 ogłasza, że w dniu 22 września 1922 roku od godziny 10=ej rano w Łowiczu przy ulicy Zielkówka odbędzie się sprzedaż

przez licytację ruchomości, a mianowicie: jednej krowy należącej do Antoniego i Józefy małż. Guzków, ocenionej na 30.000 marek.

Komornik przy Sądzie Okręgowym w Płocku, na pow. Płoński, Jan Klimkiewicz zamieszkały, ul. Pułtuska 17, obwieszcza, że na dn. 25 listopada 1922 r. o godz. 10 rano, w sali posiedzeń tegoż sądu okręgowego w Płocku, wyznaczona została sprzedaż w drodze działów, osady szlacheckiej, położonej we wsi Korzybie - Czerwonki, gm. Sarbiewo, pow. Płońskiego, ziemi Płockiej, a pozostałej po zmarłych: Stanisławie i Eugenii małż. Zasońskich i składającej się z 18 morgów 147 prętów gruntu ornego i budynków: 1) stodoły glinianej, słomą krytej, — w dobrym stanie, 2) szopy glinianej, słomą krytej, w której znajduje się izba mieszkalna, — w dobrym stanie i 3) piwnicy z drzewa na kartofle. Budynki ubezpieczone są na 620 rb.

Osada powyższa niema urzędowej hipoteki, znajduje się w zastawie u Teodora Kownackiego za sumę 900 rb. i pozostaje w posiadaniu tegoż Kownackiego do czasu licytacji, żadnemi ograniczeniami i długami nie jest obciążona i sprzedaje się w całości, podług opisu komornika z dn. 23 stycznia 1919 roku, a oceniona jest do sprzedaży na sumę 1000 Mk., od której to sumy rozpocznie się licytacja.

Zamierzający wziąć udział w licytacji obowiązani są złożyć kaucję w kwocie 100 Mk.

Warunki licytacji mogą być przejrzane w kancelarji pomienionego, w godzinach przyjęć, a w dniu licytacji w kancelarji Sądu Okręgowego w Płocku.

OGŁOSZENIE.

Zgubiono dekret nominacyjny Pana Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 28. VIII. 1922 roku Nr. 20133 na imię Jerzego Kowalczewskiego. Komisarza Wyborczego przy Okręgowej Komisji Wyborczej Nr. 11 w Łowiczu.

Tłoczono w Drukarni Państwowej, Miodowa 22. Nr. 18580. 16-IX. 22.

